

GENIUL
CRIMINAL
DIN SPATELE

SILK
ROAD

Respect pentru oameni și cărți

GENIUL
CRIMINAL
DIN SPATELE
SILK
ROAD

LEGENDARA VÂNĂTOARE
A CREATORULUI
CELUI MAI MARE IMPERIU
AL DROGURILOR
DE PE DARK WEB

TRADUCERE DIN ENGLEZĂ DE
EMILIA VASILIU

NICK **BILTON**

 Narator

POVEȘTI
REALE,
BINE
SCRISE

Titlul original al acestei cărți este: *American Kingpin: The Epic Hunt for The Criminal Mastermind Behind The Silk Road* de Nick Bilton.

Copyright © 2017 by Nick Bilton. All rights reserved.

© Publica, 2018, pentru ediția în limba română

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă sau difuzată în orice formă sau prin orice mijloace, scris, foto sau video, exceptând cazul unor scurte citate sau recenzii, fără acordul scris din partea editorului.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BILTON, NICK

Geniul criminal din spatele Silk Road : legendara vânătoare a creatorului celui mai mare imperiu al drogurilor de pe Dark Web / Nick Bilton ; trad. din

engleză de Emilia Vasiliu. - București : Publica, 2018

Conține bibliografie

I. Vasiliu, Emilia (trad.)

821.111

NARATOR este o marcă înregistrată a editurii **PUBLICA**

EDITORI: Cătălin Muraru, Silviu Dragomir

DIRECTOR EXECUTIV: Bogdan Ungureanu

DESIGN: Alexe Popescu

REDACTOR: Roxana Aneculăesei

CORECTORI: Cătălina Călinescu, Paula Rotaru

DTP: Dragoș Tudor

<i>nota autorului</i>	15
<i>personaje</i>	17
partea întâi	
<i>pilula roz</i>	21
cu cinci ani mai devreme	
<i>ross ulbricht</i>	33
<i>julia vie</i>	39
<i>dezbaterea</i>	45
<i>khat-ul lui jared</i>	49
<i>focul de tabără</i>	55
<i>silk road</i>	63
<i>ross, fermierul</i>	69
<i>lansarea lui silk road</i>	77
<i>ce urcă trebuie să și coboare</i>	83
<i>articolul din gawker</i>	87
<i>am pe spate o țintă</i>	93

julia îi spune ericăi 99

ce-ai făcut?! 105

jared și al lui flamingo de 50 de tone 109

din austin în australia 115

partea a doua

ziua de mâine a lui carl force 121

variety jones și șarpele 127

jared începe să cumpere online 135

dread pirate roberts 141

carl force renaște 147

„o, căpitane, căpitanul meu” 151

ori ești spânzurat, ori te întorci acasă, ross 155

carl, eladio și nob 163

*operațiunea lui jared din chicago versus
operațiunea lui carl din baltimore* 167

răzvrătirea 173

un miliard de dolari?! 181

miliardarul aspirant din costa rica 185

variety jones merge în scoția 191

se deschide armory, depozitul de arme 197

ross o reduce la tăcere pe julia 203

partea a treia

chris tarbell, de la fbi 211

ross ajunge în san francisco 217

<i>chris, în groapă</i>	225
<i>securizați intrările pe navă!</i>	229
<i>fundăturile lui jared</i>	235
<i>un pirat în dominica</i>	239
<i>carl îl simpatizează pe dpr</i>	249
<i>rinichi de vânzare!</i>	257
<i>casa albă din utah</i>	265
<i>curtis este torturat</i>	273
<i>prima crimă</i>	279
<i>fbi-ul se alătură operațiunii</i>	285
<i>excursia cu cortul și bulgărul de zăpadă</i>	289

partea a patra

<i>gary alford, de la irs</i>	299
<i>pe viață și pe moarte</i>	305
<i>gary trece printr-o mare schimbare</i>	311
<i>ross intră în subteran</i>	317
<i>carl trece în cealaltă tabără</i>	325
<i>o amendă pentru parcare neregulamentară pe internet</i>	331
<i>tarbell descoperă o greșeală</i>	337
<i>actele de identitate false – partea întâi</i>	343
<i>ședința de coordonare</i>	351
<i>jared se transformă în cirrus</i>	361
<i>julia e salvată! aleluia!</i>	369
<i>actele de identitate false – partea a doua</i>	373

<i>drept înainte către federal plaza</i>	379
<i>julia vine la san francisco</i>	387
<i>eu sunt dumnezeu</i>	393
<i>apelul telefonic</i>	399
<i>petrecerea de rămas-bun</i>	409

partea a cincea

<i>apusul roz</i>	415
<i>carla sophia</i>	421
<i>felina</i>	425
<i>arestat</i>	437
<i>laptopul</i>	441
<i>ross, la închisoare</i>	445
<i>statele unite ale americii versus ross ulbricht</i>	451
<i>capturarea piratului</i>	457
<i>sentința</i>	461
<i>spuneți-mi mangustă</i>	467
<i>muzeul</i>	471
<i>ceilalți</i>	477
<i>note despre relatare</i>	485
<i>mulțumiri</i>	489
<i>bibliografie</i>	493

Respect pentru oameni și cărți

Respect pentru oameni și cărți

*Pentru soția mea, Chrysta,
și pentru fiii noștri, Somerset și Emerson.*

*Vă iubesc pe toți mai mult decât orice altceva
din această lume mare, mare de tot.*

Respect pentru oameni și cărți

De-a lungul unor perioade considerabile de timp,
niciun om
nu poate afișa un chip față de sine și un altul în fața
mulțimii,
fără să ajungă în cele din urmă să se întrebe care este
cel adevărat.

Nathaniel Hawthorne, *Litera stacojie*

Am făcut-o pentru mine.
Mi-a plăcut.
Am fost bun la asta.
Și eram cu adevărat... Eram viu.

Walter White, cunoscut și ca Heisenberg,
Breaking Bad

Respect pentru oameni și cărți

nota autorului

Mama mea, care a murit în 2015 și care a fost o cititoare vorace, avea un obicei ciudat când venea vorba despre cărți. Începea fiecare carte cu lectura ultimei pagini, înainte de orice altceva, iar abia apoi revenea la început. Pentru ea, fiecare roman începea cu finalul.

Spun această poveste pentru că am hotărât să pun începutul acestei cărți – de regulă, prefața în care autorul vorbește despre cum a scris cartea – la final.

În „Note despre relatare” explic cum am documentat și am scris paginile pe care urmează să le citiți, cum milioane de cuvinte și cercetări, de fotografii și înregistrări video, mii de ore de relatări (inclusiv cercetări făcute de reporteri incredibili ca Josh Bearman și Joshua Davis) s-au împletit în construcția acestei cărți, dezvăluind astfel cum se termină povestea. Sper că reportajul nu va lua din farmecul acestei povești legendare, dar nu pare necesar să explic cum a fost construită o structură înainte să fi avut ocazia să vă plimbați prin ea.

În această carte, veți găsi fragmente din conversațiile purtate între liderul din spatele platformei Silk Road și angajații care lucrau pentru site. Aceste conversații sunt redactate *ad litteram*. Cu excepția greșelilor ortografice neinteligibile, toate greșelile de scriere sau aspectele particulare

Narator

15

Geniul criminal din spatele Silk Road

din texte au fost păstrate în totalitate, tocmai pentru a reda autenticitatea conversațiilor.

Acestea fiind spuse, vă promit că totul se va dezvălui la final. Întotdeauna se întâmplă așa.

Narrator

16

Nick Bilton

Silk Road

Dread Pirate Roberts (Ross Ulbricht)

Variety Jones, consilier de încredere și mentor (Roger Thomas Clark)

Nob, dealer de droguri și mână dreaptă (Carl Force, DEA)

ChronicPain, moderator de forum (Curtis Green, Spanish Fork, Utah)

Richard Bates, prieten și programator

ALȚI ANGAJAȚI LA SILK ROAD

SameSameButDifferent, Libertas, Inigo, Smedley

Oamenii legii

DHS, CHICAGO**

Jared Der-Yeghiayan (sub acoperire ca „Cirrus” pe Silk Road)

* Abreviere pentru „Drug Enforcement Administration” – Agenția federală americană antidrog (n.t.).

** Abreviere pentru „Department of Homeland Security” – Departamentul de Securitate Internă, echivalentul Ministerului de Interne, responsabil cu probleme de siguranță publică (n.t.).

Narator

17

Geniul criminal din spatele Silk Road

GRUPUL OPERAȚIONAL MARCO POLO
Carl Force, DEA, Baltimore (sub acoperire ca „Nob” pe
Silk Road)

Mike McFarland, DHS, Baltimore
Shaun Bridges, Serviciile Secrete, Baltimore

FBI, NEW YORK

Chris Tarbell

Thom Kiernan

Ilhwan Yum

IRS*, NEW YORK

Gary Alford

Narrator

18

PROCURATURA STATELOR UNITE, NEW YORK

Serrin Turner, procuror

Nick Bilton

* Abreviere pentru „Internal Revenue Service” – echivalentul Fiscului (n.t.).

partea întâi

Respect pentru oameni și cărți

Roz.

O pilulă roz, micuță, cu imaginea unei veverițe gravate pe fiecare față. Jared Der-Yeghiayan nu-și putea lua ochii de la ea.

Stătea într-o cameră de corespondență fără ferestre, iar legitimația de la Departamentul de Securitate Internă îi atârna de gât, luminată de becurile cu halogen de deasupra lui. La fiecare 30 de secunde se auzeau avioanele care brăzdau cerul. Jared părea a fi un adolescent în hainele lui prea mari, cu tunsoarea cazonă și ochii căprui naivi.

— Am început să primim câteva dintr-astea în fiecare săptămână, îi spunea colegul său Mike, un polițist de frontieră bine făcut, în timp ce îi înmâna plicul în care venise pilula.

Plicul era alb și pătrat, cu un singur timbru perforat, lipit în colțul din dreapta, sus. Pe triumghiul care închidea plicul scria HIER ÖFFNEN. Sub acele două cuvinte era traducerea, DESCHIDE AICI. Numele destinatarului, scris cu negru, era DAVID. Destinația era o casă de pe West Newport Avenue din Chicago.

Era exact ce aștepta Jared încă din iunie.

Avionul în care se afla plicul, zborul 611 operat de KLM, aterizase pe Aeroportul Internațional O'Hare din Chicago cu câteva ore mai devreme, după un drum de patru mii de mile început în Olanda. În timp ce pasagerii obosiți se ridicau și își întindeau brațele și picioarele, la câțiva metri dedesubt, bagajele lor erau descărcate din avionul Boeing 747. Valize de toate formele și dimensiunile erau împinse într-o direcție, iar vreo 40 de recipiente albastre, pline de corespondență internațională, erau trimise într-alta.

Acele recipiente albastre – angajații din aeroport le numeau „uniforme medicale”^{*} – erau transportate cu mașina de-a lungul pistei până la un centru uriaș de sortare și depozitare a corespondenței aflat la cincisprezece minute depărtare. Conținutul lor – scrisori către cei dragi, documente și acel plic alb pătrat cu pilula roz ciudată – urma să treacă prin acea clădire, prin vamă și prin arterele logistice ample ale serviciului poștal al Statelor Unite. Dacă totul mergea conform planului, așa cum se întâmpla în cea mai mare parte a timpului, acel plic micuț cu droguri, la fel ca multe altele asemenea, avea să treacă neobservat.

Dar nu astăzi. Nu pe 5 octombrie 2011.

Până spre seară, Mike Weinthal, polițist vamal, își începuse deja ritualul zilnic de la muncă, turnându-și o cană uriașă de cafea și deschizând recipientele albastre pentru a se uita după orice ar fi părut ieșit din comun: un colet cu o mică umflătură, o adresă de retur care părea falsă, sunetul unui înveliș de plastic din interiorul unui plic de hârtie – absolut orice i se părea dubios. Nu era nimic științific în asta. Nu existau scanere cu tehnologii sofisticate sau prelevări de probe pentru reziduuri. După

* În original *scrubs*, referire la nuanța de albastru comună uniformelor personalului din spitale și recipientelor pentru corespondență (n.t.).

un deceniu în care e-mailul transformase corespondența fizică în ceva demodat, bugetele alocate serviciilor poștale fuseseră decimate. Tehnologia extravagantă era un deliciu rar, alocat investigării coletelor de mari dimensiuni. Iar câinii din Chicago care verificau după miros corespondența – Shadow și Rogue – erau aduși doar de câteva ori pe lună. În schimb, cei care cercetau recipiențele pur și simplu băgau mâna înăuntru și se bazau pe instinctele proprii.

La 30 de minute după ce își începuse rutina de scotocit, picul alb pătrat i-a atras atenția lui Mike.

L-a ridicat în lumina becurilor de deasupra. Adresa de pe față fusese tipărită, nu scrisă de mână. De regulă așa ceva era un indiciu pentru agenții vamali că ceva nu era cum trebuie. Așa cum știa Mike, adresele sunt de regulă tipărite doar în cazul corespondenței de afaceri, nu și pentru cea personală. Pachetul avea și o mică umflătură, ceea ce era suspect în condițiile în care venea din Olanda.

Mike a înșfăcat un dosar pentru dovezi și un formular 6051S pentru confiscări care să îi permită să deschidă picul în mod legal. A înfipt un cuțit în interior și l-a desfăcut ca pe un pește, scoțând dinăuntru o punguță de plastic cu o pastilă mică de ecstasy. Mike lucra în departamentul vamal de doi ani și era pe deplin conștient că, în condiții normale, nimănui din guvernul federal nu i-ar fi păsat vreun pic de o singură pastilă amărată. Exista o regulă nescrisă, pe care o știa fiecare angajat guvernamental din Chicago, respectiv că agenții antidrog nu preluau cazuri în care era vorba de mai puțin de o mie de pastile. Procuratura ar fi râs de o astfel de investigație. Erau capturi mai mari de prins.

Însă Mike primise instrucțiuni clare de la cineva care aștepta o pastilă exact ca aceasta: de la agentul Jared Der-Yeghiyan.

Cu câteva luni mai devreme, Mike dăduse peste un plic ilicit similar, care se îndrepta spre Minneapolis. A pus mâna pe telefon și a sunat la biroul de investigații vamale din cadrul Departamentului de Securitate Internă din incinta aeroportului, așteptându-se într-o anumită măsură să fie luat peste picior sau să i se închidă în nas, ca de obicei. Dar agentul care i-a răspuns a fost surprinzător de receptiv. La acel moment, Jared era angajat de doar două luni și nu cunoștea mersul lucrurilor.

— Nu pot să iau un avion până la Minneapolis ca să vorbesc cu cineva despre o singură pastilă, i-a spus Jared. Deci dă-mi un telefon dacă prinzi ceva în zona mea, în Chicago. Așa aș putea să merg până acolo și să discut direct cu cineva de la adresa respectivă.

Patru luni mai târziu, când Mike a găsit o pastilă care trebuia să ajungă la Chicago, Jared s-a grăbit să vină să o vadă.

— De ce te interesează asta? l-a întrebat Mike pe Jared. Toți ceilalți agenți refuză; lumea îmi refuză de ani buni cazurile de metamfetamină și heroină. Și totuși, tu vrei această singură pastilă?

Jared știa foarte bine că putea să nu fie nimic. Poate că vreun puști idiot din Olanda le trimitea câtorva prieteni niște MDMA*. Dar în același timp se întreba și de ce fusese trimisă într-o călătorie atât de lungă o singură pastilă și de unde îi cunoșteau pe destinatari cei care trimiteau pachete atât de mici de droguri. Părea ceva ciudat în treaba asta.

— S-ar putea să fie mai mult decât pare, i-a spus Jared lui Mike în timp ce lua în primire plicul.

Urma să aibă nevoie de el pentru a-l arăta „dădacei” lui.

* Abreviere pentru 3,4-Metilen-dioxi-amfetamină – denumirea științifică a drogului cunoscut ca ecstasy (n.t.).

Fiecărui agent începător din Departamentul de Securitate Internă i se aloca o „dădacă” – un ofițer preparator – în primul an de activitate. Era vorba despre un agent cu mai multă experiență, care știa cum merg lucrurile, care se asigura că nu intri în belele prea mari și care adesea te făcea să te simți de tot rahatul. Jared trebuia să își sune bona în fiecare dimineață și să îi spună ce plănuia să facă în acea zi. Singura diferență față de grădiniță era că acum avea la el un pistol.

Deloc surprinzător, ofițerului preparator al lui Jared nu i s-a părut deloc importantă o singură pastilă și a trecut o săptămână până când măcar să accepte să meargă cu mai tânărul său coleg pentru o discuție la fața locului – să bată la ușa celui care se presupunea a fi destinatarul și, preferabil, să și vorbească cu acea persoană.

În acea zi, Jared conducea modelul Crown Victoria pe care îl primise de la guvern prin zona de nord a orașului Chicago, iar micul cub Rubik pe care-l purta ca breloc pendula înainte și înapoi. La radio asculta știri din domeniul sportiv: echipele Cubs și White Sox fuseseră eliminate din lupta pentru titlu, dar cei de la Bears se pregăteau pentru un meci cu Lions. În timp ce asculta acestea, a intrat pe West Newport Avenue, un șir lung de clădiri cu două niveluri. Jared cunoștea bine acest cartier al clasei muncitoare. În copilărie urmărise meciuri de baseball la Wrigley Field, aflat în apropiere. Dar acum era Hipsterville, plin de cafenele pretențioase, restaurante șic și în care, așa cum descoperea în acel moment, oamenii primeau acasă droguri, prin poștă, din Olanda.

Era pe deplin conștient cât de ridicol părea în ochii agentului experimentat care îl însoțea. Se aflau într-una dintre cele mai sigure zone ale orașului pentru a lua pe cineva la întrebări din cauza unei singure pilule de ecstasy. Dar lui Jared nu îi păsa de ce credea supervisorul lui; avea

o bănuială că era vorba despre mai mult decât o pastilută. Doar că nu știa – încă – despre ce era vorba.

A găsit adresa și a oprit, cu supraveghetorul chiar în spatele lui. Au urcat scările și Jared a bătut la ușa apartamentului cu numărul unu. Să bați la ușă era partea ușoară. Să faci pe cineva să vorbească urma să fie o provocare complet diferită. Destinatarul plicului putea să nege cu ușurință că ar fi fost pentru el pachetul. Atunci totul s-ar fi terminat.

După 20 de secunde, ușa s-a deschis și dinăuntru s-a ivit un tânăr slăbuț îmbrăcat în blugi și tricou. Jared i-a arătat legitimația, s-a prezentat ca agent al Departamentului de Securitate Internă și a întrebat dacă David, bărbatul al cărui nume era tipărit pe plicul alb, se afla acasă.

— E la serviciu momentan, a răspuns tânărul, deschizând ușa mai larg. Dar eu sunt colegul lui de cameră.

— Putem să intrăm? a întrebat Jared. Am vrea doar să vă punem câteva întrebări.

Colegul de cameră a fost de acord și s-a dat la o parte, lăsându-i să intre, apoi s-au îndreptat spre bucătărie. Jared s-a așezat, apoi a scos un pix și un carnetel:

— Colegul tău primește multe pachete prin poștă? l-a întrebat el.

— Mda, din când în când.

— Ei bine, a spus Jared privindu-l pe agentul preparator, care stătea tăcut în colț și cu brațele încrucișate. Am găsit acest pachet care îi era adresat și înăuntru se aflau niște droguri.

— Mda, știu despre asta, a răspuns cu nonșalanță colegul de cameră.

Jared a fost uluit cât de relaxat recunoscuse tânărul că primea droguri prin poștă, dar a continuat interogatoriul, întrebând de unde primea acele droguri.

— De pe un site.

— Ce site?

— Silk Road, a spus colegul de cameră.

Jared l-a privit fix, confuz. Silk Road? Nu mai auzise niciodată de el până atunci. De fapt, Jared nu mai auzise niciodată de vreun site de unde se puteau cumpăra online droguri și se întreba dacă era el un boboc care habar n-avea de nimic sau dacă așa se cumpărau atunci droguri în Hipsterville.

— Ce este Silk Road? a întrebat Jared, încercând să nu pară prea neștiutor, dar reușind total contrariul.

Și colegul de cameră slăbuț a început să explice rapid ce însemna Silk Road, cu o viteză similară avioanelor care aterizează la O'Hare.

— Poți să cumperi orice drog posibil de pe acel site, i-a spus acesta.

Pe unele le testase cu colegul de cameră – inclusiv marijuana, metamfetamină și micile pilule roz de ecstasy care veneau, săptămână de săptămână, cu zborul 611 operat de KLM. Pe măsură ce Jared își nota în carnețel, colegul de cameră continua să vorbească în ritm alert. Drogurile se plăteau cu o valută digitală numită Bitcoin și făceai cumpărături sub protecția anonimatului prin intermediul unui browser numit Tor. Oricine putea să intre pe site-ul Silk Road, putea să aleagă dintre sute de sortimente de droguri disponibile și le putea achita acolo, iar câteva zile mai târziu i le aducea poștașul și le găsea în cutia poștală. Apoi trăgeai pe nas, inhalai, înghițeai, beai sau îți injectai ce-ți comandaseși.

— E ca Amazon, a spus colegul de apartament, doar că pentru droguri.

Jared era uimit, dar ușor sceptic în privința existenței acestei piețe virtuale în negura internetului. *Va fi închis în mai puțin de o săptămână*, s-a gândit el. După încă vreo

Narator

27

câteva întrebări, i-a mulțumit tânărului pentru timpul acordat și a plecat alături de colegul lui, care nu scosese niciun cuvânt.

— Tu ai auzit de acest Silk Road? l-a întrebat Jared pe agentul supervisor în timp ce se întorceau la mașinile lor.

— A, da, a răspuns acesta deloc impresionat. Toată lumea a auzit de Silk Road. Trebuie să fie sute de cazuri în lucru legate de el.

Jared, oarecum rușinat că recunoscuse că nu știa nimic despre asta, nu s-a lăsat descurajat.

— Am de gând să cercetez oricum problema și am să văd ce pot să afl, a spus el.

Bărbatul mai în vârstă a ridicat din umeri, s-a urcat în mașină și a plecat.

O oră mai târziu, Jared s-a închis în biroul lui fără ferestre și s-a așezat la calculatorul de serviciu; i s-a părut că a durat o veșnicie să i se deschidă anticul Dell. A început să caute investigații în curs despre Silk Road în baza de date a Departamentului de Securitate Internă. Dar, în mod surprinzător, nu a găsit niciun rezultat. A încercat alte cuvinte-cheie și variațiuni ortografice pentru numele site-ului. Nimic. Poate un alt câmp? Tot nimic. Era nedumerit. Nu existau „sute de cazuri în lucru” despre Silk Road, așa cum susținuse supervisorul lui. Nu era nici măcar unul.

Jared a stat puțin pe gânduri și apoi a hotărât să apeleze la a doua cea mai bună tehnologie pe care o are la dispoziție orice lucrător la stat atunci când are de căutat ceva important: Google. Primele câteva rezultate erau site-uri de istorie care vorbeau despre vechea rută comercială dintre China și Mediterană. Dar, pe la mijlocul paginii, a văzut un link către un articol scris la începutul lunii iunie a aceluia an pe *Gawker*, un blog cu știri și bârfe, iar în articol se spunea că Silk era „site-ul underground de pe care se putea cumpăra orice drog posibil”. Acel articol de blog

afișa capturi de ecran de pe o pagină web care avea o cămilă verde într-un colț. De asemenea, arăta poze cu tot felul de droguri, 340 de „anunțuri” în total, inclusiv hașiș afgan, iarbă Sour 13, LSD, ecstasy, bile de cocaină și heroină neagră. Vânzătorii erau de peste tot din lume; la fel și cumpărătorii. *Cred că e o glumă*, și-a spus Jared. Atât de ușor este să cumperi droguri online? Apoi și-a petrecut restul zilei și cea mai mare parte a serii citind tot ce-a găsit despre Silk Road.

În weekend, în timp ce trecea cu mașina pe lângă Chicago, împreună cu soția și fiul lui, îndreptându-se de la un târg de antichități la altul (ritual pe care îl respecta în fiecare săptămână), se tot gândea la site-ul cu droguri, experimentând o stare aproape catatonică din cauza frământării. Jared conștientizase că, dacă toată lumea putea să cumpere droguri de pe Silk Road, atunci toată lumea ar face-o, începând cu cei din clasa de mijloc din zona de nord și până la puștii care creșteau în inima orașului Chicago. Iar dacă acum se aflau la vânzare pe site droguri, de ce nu ar urma și alte obiecte de contrabandă? Poate că urmau arme, bombe sau otrăvuri. Poate, și-a închipuit el, ar putea fi folosit de teroriști pentru un alt atentat precum cel din 11 septembrie 2001. Uitându-se în oglinda retrovi-zoare la fiul lui, care dormea pe bancheta din spate, aceste gânduri îl paralizau.

Dar de unde poți să începi pe internet, într-o lume a anonimatului absolut?

În cele din urmă, aproape de finalul weekendului, Jared a început să-și contureze o idee despre cum ar fi putut aborda cazul. Știa că urma să fie muncă multă și de uzură, dar exista posibilitatea să ajungă, în cele din urmă, și la creatorul site-ului Silk Road.

Dar să descopere drogurile și să identifice vânzătorii de droguri, chiar și pe fondatorul Silk Road, urma să fie

ceva ușor prin comparație cu provocarea de a-l convinge pe supervizorul lui să îl lase să lucreze la acest caz bazat pe o singură pastilă roz. Chiar dacă putea obține aprobarea șefului său, Jared trebuia să convingă și Procuratura să îl susțină în demersul de căutare. Și nu exista niciun procuror pe întreg teritoriul Statelor Unite care să accepte să se ocupe de un caz bazat doar pe o singură pastilă amărâtă de orice. Toate acestea erau amplificate de faptul că Jared, în vârstă de 30 de ani, era cât se putea de novice. Și nimeni nu lua vreodată în serios – niciodată! – un începător.

Avea nevoie de un plan prin care să-i convingă pe toți că era vorba despre mai mult decât o singură pastilă roz.

Până luni dimineață concepusese un plan pe care spera că șeful lui nu îl putea ignora. A tras adânc aer în piept, a intrat în biroul supervizorului său și s-a așezat.

— Ai un minut liber?, l-a întrebat în timp ce arunca pe birou plicul alb. Trebuie să-ți arăt ceva important.

Narrator

30

Nick Bilton

*cu cinci ani
mai devreme*

Respect pentru oameni și cărți

— Ross, sari de pe o stâncă!

Ross Ulbricht se uita năucit la malul abrupt. Mai jos, Lacul Pace Bend din Austin își unduia apele reci la capătul prăpastiei adânci de aproape paisprezece metri de sub el.

— Ce? a întrebat Ross cu un zâmbet larg în timp ce-și ridicase brațele și le îndreptase spre pieptul său lat. De ce eu?

— Pur și simplu făăăă-o, i-a zis sora lui, Cally, arătând spre pietre.

Ross, la cei 24 de ani ai săi, era cu 30 de centimetri mai înalt, așa că s-a aplecat spre ea în timp ce se gândea la propunerea ei. Fără vreun avertisment, a ridicat din umeri, a strigat „OK” și s-a aruncat în gol, ținând înainte să aterizeze în lac și împrôscând zgomotos la aterizare peste tot în jurul lui.

Camera video s-a închis.

Era doar începutul unei zile lungi de filmări pentru un material de probă pe care îl pregăteau pentru un reality-show și la scenariul căruia lucrau de săptămâni bune, cu ajutorul mamei lor, Lyn. Planul era să înceapă cu scena cu stânca și de acolo să dezvolte povestea. Apoi urma în prim-plan sora mai mare a lui Ross care îi prezenta pe frații Ulbricht, menționând că erau „dispuși să facă orice